

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

14.07.2005

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ
ΔΗΛΩΣΑΝ ΣΤΟΝ ΣΚΑΪ 100,3

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΗΣ, πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος VPR-C

Στον Μπάμπη Παπαδημητρίου
Για το ωράριο

«Σε γενικές γραμμές σε αυτή την έρευνα καταγράφονται σημαντικές αντιδράσεις της κοινής γνώμης απέναντι στο θέμα του ωραρίου. Υπάρχει μια πλειοψηφία της τάξης του 52% που διαφωνεί με το νέο ωράριο, συμφωνών 29% των ερωτηθέντων, λιγότερο από έναν στους τρεις, και υπάρχει και μια μερίδα της κοινής γνώμης που δεν έχει γνώμη ή δεν παίρνει θέση. Σε σχέση με την προηγούμενη εικόνα που είχαμε θα έλεγα ότι υπάρχει μία διεύρυνση της τάξης του 10%. Είναι πολύ σημαντική και κυρίως νομίζω ότι συνδέεται με τα μέτρα και τη συζήτηση που γίνεται σχετικά με τις εργασιακές σχέσεις».

ΔΗΜ.: Έχει ανοίξει ένα θέμα όπου κατά πλειοψηφία θεωρούμε πως υπάρχει μια διεύρυνση των ωρών που θα δουλεύουμε

MAYP.: Ακριβώς.

ΔΗΜ.: Περισσότερη δουλειά, περισσότερο σφίξιμο και αυτό με το νόμο

MAYP.: Και αν το συνδέει κανείς και με τη συζήτηση για το ασφαλιστικό που σημαίνει ότι θα δουλεύει κανείς περισσότερα χρόνια...

ΔΗΜ.: που και αυτό περισσότερη δουλειά είναι...

MAYP.: Περισσότερη δουλειά, νομίζω ότι αν δει κανείς τις αναλυτικότερες απαντήσεις των ερωτηθέντων με βάση την ηλικία ή τη θέση στην απασχόληση, αυτό που λέμε γίνεται πολύ καθαρό. Κυρίως έχει σημασία να παρατηρήσουμε ότι με βάση τις ηλικίες, πριν από δύο-τρεις μήνες η μεγάλη πλειοψηφία των νέων, δηλαδή 18-24, 25-34 χρόνων ήταν σαφώς κατά τα δύο τρίτα υπέρ της εφαρμογής νέου ωραρίου διότι τους εξυπηρετεί, κυκλοφορούν περισσότερο κλπ. Και αντιθέτως, περισσότερο οι ηλικιωμένοι που αντιδρούν σε κάποιες αλλαγές της καθημερινότητας, είχαμε δει ότι τότε ήταν εναντίον του ωραρίου. Σήμερα η μεγάλη μεταστροφή -και αυτό εξηγεί και τη διεύρυνση των αντιδράσεων, των ανησυχιών από την εφαρμογή για την υιοθέτηση του νέου ωραρίου-, προέρχεται επίσης από τους νέους. Πρακτικά δηλαδή... αυτό το ποσοστό συμφωνίας που βλέπουμε σήμερα, το 29% που είναι υπέρ του ωραρίου, δεν έχει πολύ σοβαρές διαφοροποιήσεις ανάμεσα στις ηλικιακές κατηγορίες, ενώ πριν από κάποιο διάστημα είχε, που σημαίνει λοιπόν ότι οι νέοι ανησυχούν σήμερα, αυτοί έχουν αλλάξει γνώμη στο συγκεκριμένα θέμα περισσότερα από ότι οι άλλες ηλικιακές ομάδες. Από αυτό το γεγονός αφενός και αφετέρου αν δει κανείς τις απαντήσεις με βάση τη θέση στην απασχόληση, βλέπει ότι οι περισσότερες αντιδράσεις προέρχονται κυρίως από τους μισθωτούς τόσο του ιδιωτικού τομέα όσο και του δημόσιου που στην ουσία είναι αυτοί οι

οποίοι ενδεχομένως ευνοούνται περισσότερο στην καθημερινότητά τους από την εφαρμογή του διευρυμένου ωραρίου των καταστημάτων. Εν τούτοις λόγω ακριβώς της σύνδεσης αυτών των μέτρων με τη γενικότερη συζήτηση για τις ανατροπές στο δημόσιο τομέα, στη μονιμότητα κλπ, βλέπουμε ότι και αυτές οι κατηγορίες στην ουσία ανησυχούν περισσότερο και εκεί υπάρχει πάλι μεταστροφή. Άρα αυτό νομίζω ότι εξηγεί ακριβώς την περισσότερο αρνητική στάση που διαπιστώνουμε στη κοινή γνώμη απέναντι στο θέμα του ωραρίου.

ΔΗΜ.: Το άλλο είναι η κατάταξη σύμφωνα με το τί πιστεύει κανείς για τα πολιτικά πράγματα

MAYP.: Είναι η μόνη διαίρεση που μπορεί να δει κανείς ότι παραμένει. Ενώ δηλαδή κοινωνικά, ηλικιακά, είναι οριζόντιες οι απαντήσεις, με βάση τις πολιτικές προτιμήσεις βλέπουμε πράγματα να υπάρχει μια πόλωση ανάμεσα στην κυβέρνηση και την αντιπολίτευση, δηλαδή καθαρά το θέμα διχάζει και πολιτικά κυριώς... μάλλον διχάζει και πολιτικά και κομματικά με την πλειοψηφία των υποφόρων της ΝΔ και του ΛΑΟΣ να τάσσονται υπέρ, κυρίως της ΝΔ στην ουσία, ενώ αντιθέτως οι ψηφοφόροι της Αριστεράς, δηλαδή του ΠΑΣΟΚ και του ΚΚΕ και του ΣΥΝ να τάσσονται κατά. Επομένως έχουμε και εδώ μια σαφέστατη επιδραση της κομματικής προτίμησης σε αυτό το θέμα.

«Οι απαντήσεις που παίρνουμε δείχνουν ότι στην ουσία η κοινή γνώμη έχει τριχοτομηθεί θα έλεγα. Υπάρχει μια διαίρεση σε τρία σχεδόν ισοδύναμα μέρη. Το ένα τρίτο, το 32% πιστεύει ότι είναι σε σωστή κατεύθυνση τα μέτρα της κυβέρνησης, αυτό μπορούμε να θεωρήσουμε ότι είναι ο πυρήνας της κοινωνικής υποστήριξης της κυβερνητικής πολιτικής στο συγκεκριμένο θέμα, ένα τρίτο (33%) λέει ότι είναι σε λάθος κατεύθυνση και υπάρχει βεβαίως και ένα τρίτο (29%) της κοινής γνώμης, σοβαρό ποσοστό για το θέμα αυτό, που είτε δεν θεωρεί ότι τον αφορά το θέμα είτε δεν γνωρίζει. Αυτή είναι η εικόνα, νομίζω έχει ενδιαφέρον».

ΔΗΜ.: Έλεγες ότι αξίζει τον κόπο να δούμε το πώς τοποθετούμαστε σε αυτήν την ιστορία του ασφαλιστικού των τραπεζών που κόστισε 15 περίπου μέρες απεργίας και μια έντονη αναστάτωση, σε ένα δύσκολο θέμα, ένα θέμα αρκετά τεχνικό. Ποιά θέση όμως παίρνουμε ανάλογα με το επάγγελμα που κάνουμε...

MAYP.: Απλώς αυτό που έχει σημασία να παρατηρήσουμε είναι ότι οι αντιδράσεις είναι σχετικά εντονότερες μεταξύ των μισθωτών κυρίως του ιδιωτικού τομέα αλλά και του δημόσιου τομέα, αυτό έχει μια σημασία, όπως επίσης και το γεγονός ότι και σε αυτό το θέμα υπάρχει μια σαφέστατη πολιτική διαίρεση ανάμεσα στους οπαδούς της κυβέρνησης και τους οπαδούς της αντιπολίτευσης. Δηλαδή η πλειοψηφία της ΝΔ και του ΛΑΟΣ τάσσονται υπέρ, θεωρούν ότι είναι σε σωστή κατεύθυνση το μέτρο για το ασφαλιστικό των τραπεζών και αντιθέτως οι ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ και της Αριστεράς, περισσότερο του ΚΚΕ, λιγότερο του ΣΥΝ, βρίσκονται στον αντίποδα.

«Νομίζω ότι είναι πράγματι μία περίοδος μεταβατική και στην οποία αναπτύσσονται ζυμώσεις. Υπάρχουν πραγματικές ζυμώσεις στην κοινή γνώμη, συζήτησεις αντιπαραθέσεις, ίσως για πρώτη φορά σε αυτήν την έκταση ακριβώς και επειδή είμαστε σε μια καινούργια περίοδο για τη διακυβέρνηση της χώρας, νομίζω ότι πράγματι αυτό το πράγμα περνάει

σταδιακά στην κοινωνία, γίνονται αυτές οι συζητήσεις σε όλα τα θέματα που έχουν ανοίξει και αυτό αποτυπώνεται και αυτό είναι το λογικό και το αυτονόητο να αποτυπώνεται και στις έρευνες της κοινής γνώμης».

Για το ποιά είναι η καλύτερη κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της χώρας

«Αυτός είναι ένας δείκτης του βαρόμετρου σταθερός που τον χρησιμοποιούμε συχνά, σε τακτά χρονικά διαστήματα. Η εικόνα ανάμεσα στα δύο μεγάλα κόμματα θα έλεγα ότι δεν είναι ιδιαίτερα διαφοροποιημένη. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι υπάρχει σταθερά πια ένα τρίτο του εκλογικού σώματος, το 34% τώρα – 35% στην προηγούμενη μέτρηση-, 34% τώρα που θεωρεί ότι καμία από τις δυο δεν είναι καλή, κατάλληλη. Αυτό είναι το πιο υψηλό ποσοστό. Από εκεί και πέρα, μεταξύ των δύο κομμάτων μια κυβέρνηση της ΝΔ θεωρείται ικανότερη από μια αντίστοιχη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. 31% έχει η κυβέρνηση της ΝΔ, 19% η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Η προηγούμενη μέτρηση του Απριλίου ήταν 35% και 21%, επομένως έχουμε μια μείωση των ποσοστών και των δύο κομμάτων, μεγαλύτερη -από το 35 στο 31, κατά 4%- για τη κυβέρνηση της ΝΔ που προκρίνεται σε αντιπαράθεση με την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που ήταν 21% και είναι 19%. Εν πάσῃ περιπτώσει μικραίνει η απόσταση αλλά η διαφορά παραμένει 12 μονάδες υπέρ της κυβέρνησης της ΝΔ. Και ας μην ξεχνάμε όμως ότι το ένα τρίτο του εκλογικού σώματος..., η κυριαρχη ἀποψη είναι «καμία από τις δύο».

ΔΗΜ.: Η προηγούμενη μέτρηση που είχαμε κάνει ήταν με το βαρόμετρο του Απριλίου και ένα στοιχείο είναι ότι στην απάντηση που είχαμε βάλει ότι «και οι δύο είναι εξίσου ικανές», και που πήραμε τον Απρίλιο μία πολύ μικρή συμμετοχή σε αυτήν την απάντηση, ένα 3%, εδώ πηγαίνει στο 6%.

MAYP.: Εγώ θα έλεγα ακριβώς ότι εκφράζει περισσότερο αποστασιοποίηση από τα δύο κόμματα παρά κάποια συναίνεση.

Για το ασφαλιστικό των τραπεζών

«Επειδή αυτή η συζήτηση είναι φιλοσοφικού χαρακτήρα και αφορά τη δημοκρατία, ποιός παίρνει τις αποφάσεις κλπ, παρόλα αυτά η κοινή γνώμη ψηφίζει και πράγματι η κοινή γνώμη διαμορφώνει μια γενική αντίληψη, ίσως απλοποιώντας τα πράγματα, και αυτό μετράμε. Προφανώς δεν μετράμε την πραγματική γνώση του ασφαλιστικού ή των διαδικασιών, μετράμε ποιά είναι η ἀποψη μας, που είναι μια γενική εντύπωση, μια γενική εικόνα».

Για τη δημοτικότητα των πολιτικών κομμάτων

«Ο δείκτης αυτός σαφώς επηρεάζεται από τη συγκυρία και θα έλεγα ότι το πρώτο συμπέρασμα είναι ότι ...αν δούμε τη δημοτικότητα της ΝΔ την οποία υπολογίζουμε στο 44% θετικές κρίσεις και 45% αρνητικές, βλέπουμε ότι υπάρχει μια μεταβολή από τον προηγούμενο μήνα σημαντική.»

ΔΗΜ.: Τον προηγούμενο μήνα ήταν 49% θετικές και 41% αρνητικές και πήγαμε τώρα στο 44% και 45%.

MAYP.: Μια πτώση 5% στη δημοτικότητα της ΝΔ που εξηγείται νομίζω από τις κοινωνικές αντιδράσεις και την αναστάτωση που έχει προκαλεί η

εφαρμογή των νέων μέτρων στον τελευταίο μήνα. Η δημοτικότητα του ΣΥΝ καταγράφεται στο 43%, ήταν 45% στην προηγούμενη μέτρηση, ο ΣΥΝ παραμένει το δεύτερο πιο δημοφιλές κόμμα με μια μικρή μείωση 2%. Η εικόνα του ΠΑΣΟΚ παραμένει ακριβώς η ίδια και αυτό είναι εντυπωσιακό, δεν έχει ωφεληθεί δηλαδή από αυτή την πτώση της ΝΔ η εικόνα του ΠΑΣΟΚ. 36% τώρα, 36% και τον Ιούνιο θετικά. Οι αρνητικές κρίσεις είναι υψηλότερες για το ΠΑΣΟΚ, 53% αρνητική γνώμη για το ΠΑΣΟΚ, 52% την προηγούμενη φορά, είναι το υψηλότερο ποσοστό αρνητικών κρίσεων μεταξύ και των πέντε κομμάτων του κομματικού μας συστήματος. Το ΚΚΕ 31% θετική, ήταν 35%, έχει και αυτό μια μείωση 4%, και η δημοτικότητα του ΛΑΟΣ που ήταν ήδη χαμηλή, 21% είναι σήμερα και 21% ήταν και την προηγούμενη φορά. Γενικά θα έλεγα ότι το συμπέρασμα είναι ότι η εικόνα των κομμάτων έχει επιδεινωθεί. Το γενικό πολιτικό κλίμα συνήθως επηρεάζει και συμπαρασύρει την εικόνα των κομμάτων σε μια ίδια κατεύθυνση, και νομίζω ότι ίσως είναι μία εντύπωση όπως ακριβώς ισχύει κάτι αντίστοιχο και για τις δημοτικότητες των πολιτικών αρχηγών. Βλέπουμε δηλαδή σε περιόδους όπου υπάρχει ένταση πολιτική ή απαξίωση της πολιτικής κλπ, παρασύρονται οι δημοτικότητες όλες μαζί σε γενικές γραμμές, κάτι τέτοιο βλέπουμε και εδώ.

Για τον καταλληλότερο πρωθυπουργό

«Η εικόνα είναι αμετάβλητη. 48% προτιμούν τον κύριο Καραμανλή και 22% τον κύριο Παπανδρέου και 21% κανέναν από τους δύο. Φαίνεται ότι αυτή η εικόνα που είδαμε, η κοινωνική αναστάτωση, η κοινωνική κρίση, ενώ έχει επιπτώσεις στην εικόνα του κόμματος της ΝΔ και της κυβέρνησης, δεν πλήγτει τον κύριο Καραμανλή. Και αντιστρόφως δεν ωφελεί καθόλου τον κύριο Παπανδρέου».

Για την πρόθεση ψήφου

«Η εκτίμησή μας για την επιρροή των κομμάτων των πολιτικών σήμερα, πάντα έχοντας υπόψη ότι είναι μια εκτίμηση που βασίζεται σε μια υπόθεση εργασίας, έχει σχετική σημασία, είναι η εξής: από την έρευνα διαπιστώνεται μια πτωτική τάση για τη ΝΔ, το ποσοστό που εκτιμούμε ότι έχει σήμερα η ΝΔ είναι 43% και ήταν 43,5% στην προηγούμενη μέτρηση τον προηγούμενο μήνα. Το ΠΑΣΟΚ έχει μια άνοδο 39%, ήταν 38%. Το ΚΚΕ το βρίσκουμε σταθερό, εκτιμάμε ότι η επιρροή του είναι σταθερή στο 7% του εκλογικού σώματος. Ο ΣΥΝ βρίσκεται στο 4,5% και έχει μια μικρή πτώση μίση μονάδα, το είχαμε βρει 5 στην προηγούμενη μέτρηση. Αντιστρόφως έχει μια μικρή άνοδος ο ΛΑΟΣ, είναι στο 3,5% από 3%. Και τα λοιπά κόμματα είναι στο 3%. Αυτή είναι η εκτίμηση που έχουμε για την επιρροή των πολιτικών κομμάτων σήμερα. Βεβαίως ξανάλεω έχοντας υπόψη μας όλους τους παράγοντες εκείνους που πρέπει να έχουμε υπόψη μας όταν κάνουμε μια εκτίμηση».

«Η καταλληλότητα στη διακυβέρνηση είναι ένα επίπεδο, η σύγκριση των προσώπων είναι ένα άλλο, η ψήφος είναι ένα τρίτο. Κατά τη γνώμη μου η ψήφος είναι το ισχυρότερο επίπεδο σύγκρισης, αυτό κρίνει τα δεδομένα, αυτό μας ενδιαφέρει περισσότερο, από εκεί και πέρα τα πρόσωπα έχουν μια σχετική αυτονομία».

«Σίγουρα το γεγονός ότι ο κύριος Παπανδρέου δεν εισπράττει ή δεν βελτώνει τη θέση του απέναντι στον κύριο Καραμανλή είναι ένα θέμα αρκετά σοβαρό γιατί ακριβώς οι αρχηγοί των κομμάτων στη σημερινή πολιτική παιζουν ένα πολύ μεγάλο ρόλο. Αυτό είναι ένα στοιχείο σοβαρό, δεν είναι καινούργιο, διαμορφώθηκε στην προεκλογική περίοδο και επικυρώθηκε στη μετεκλογική περίοδο. Βλέπουμε ότι σε αυτό το επίπεδο σύγκρισης, το ΠΑΣΟΚ δεν τα πάει καλά ακόμα».

ΔΗΜ.: Παρόλα αυτά η διαφορά μεταξύ των δύο κομμάτων έχει μειωθεί στας τέσσερις μονάδες από πεντάμισι μονάδες που είχαμε βρει τον προηγούμενο μήνα

MAYP.: Αν κανείς υπολογίσει ότι οι έρευνες διαφέρουν μόνο κατά 30 μέρες, εγώ θα την αξιολογούσα ως σοβαρή αυτή η μείωση, είναι αναμενόμενη, είναι αυτή η συζήτηση που κάναμε στην αρχή ότι βρισκόμαστε σε μια μεταβατική περίοδο έντονων διεργασιών, έχουν παρθεί πάρα πολλά μέτρα, ασκείται πολιτική διακυβέρνηση, επομένως αυτά επηρεάζουν την κοινή γνώμη. Όπως φαίνεται έχει ένα κόστος η κυβέρνηση με την πολιτική που εφαρμόζει αλλά δεν έχει αμφισβήτηση τέτοια τουλάχιστον αυτή η στιγμή που να διασταλεύει τη θέση της. Αυτό είναι το συμπέρασμα.